

(המשך מעמוד 25)

יצרים המיניים לניאוף, מקרב בני המין האנושי, כיוון שהאדם בן-התרבות אינו יכול, בשל פחדיו, להודות בקיום תאוות אלה — על אחת כמה וכמה לא לבצע אותם — היא מוצא פורקן בכך שהוא מטיל אותם על אחרים.

היהנים הקדומים ראו באלוהיהם את ה- אידיאל האנושי הנעלה ביותר. יחד עם שאר התכונות שייחסו להם, הם תיארו את האלים כחופשיים לספק את כל תאוותיהם המיניות, ללא הכבלים והאיסורים החלים על בני-תמותה רגילים. המיתולוגיה מייחסת, כמעט תמיד, לאלילים ולגיבורים את האהבה האסורה.

הסיבה לכך ברורה — בגלל הכבלים שהגבילו את סיפוק תשוקותיו המיניות, העבירים היתוני הקדום אל היצורים האלוהיים

זהו „החטא הקדמון“. החטא הקדמון אינו אנדה, למרות שהוא מופיע תמיד בסיפורי אנדות, כמו אנדת אדם וחיה בגן-עדן, ואם חוזר ומופיע החטא הקדמון, בגילגולי-צורה ובלבושים סמליים מעודנים שונים, במסורת, באגדות ובמיתוסים של רוב העמים והשב-טים על פני כדור-הארץ, הרי מעיו הדבר על כך שיש לו בסיס כלשהו.

מתחת לכל הסמלים והמשלים אודות החטא הקדמון, מבצבצת עובדה ראשונית — כל הסיפורים סובבים סביב ציר אחד — הפחד מפני הניאוף. פחד זה יצר את ה- „טאבו“ — מערכת האיסורים וההחרמות בתרבות האנושית. מקור הטאבו הוא אי-סור הניאוף.

איסור הניאוף אינו חוק טבעי, אין כל קיים איסור טבעי, אין כל צורך שחברה תחוקק חר-קים כדי לשמור עליו. אם קיים חוק האוסר מעשה כלשהו, סימן הוא שקיימת נטייה אליו. החוקים האוס-רים את הניאוף, בכלל ה-דתות והמסורות, מצביעים על היות הניאוף נטייה טב-עית בקרב בני-האדם.

כיצד הגיעו האנשים, למ-רות נטייתם הטבעית, לאי-סור הניאוף? מסביר פרויד: בתקופה הפרה-היסטורית, כי-אשר האדם היה אחד היצו-רים האכזריים ביותר עלי-אדמות, עמו בראש המש-פחה, או השבט, זכר אכ-זר ותוקפני, שכל אנשי ה-שבט היו שייכים לו. גשות השבט היו גשותיו ולאיש לא היתה זכות לגעת בהן. כאשר בניו של הגבוה ה-שליט הגיעו לבגרות וניסו להתחבר עם הנשים שהיו אימותיהם, גירש אותם ה-זכר (סמל הגירוש מגן-העדן, המופיע במיתוסים שונים, מרמז על כך). יום אחד התקוממו ה-בנים, הם כרתו ביניהם ברית, תקפו את אביהם, רצחו אותו נפש ושיגלו את נשותיו.

פשע עתיק ונורא זה, ש-בוצע (לדעת פרויד אירע מאורע כזה במציאות) בידי הבנים, נשאר ככתם על מצפון האנושות, והדיו מגיעים אלינו עד היום במצעות אנדת אדיפוס. הפשע עורר רוטה בלב הבנים. המגעים המיניים שלהם עם נשות האב עוררו בליבם רגשות-אשמה חזקים. הם הרגישו בצורך נפשי לכפר על חטאם. הכפרה התבטאה בהענשה עצמית ובהתחייבות הדדית לאסור בעתיד את הפשע שהיצר הפראי ביצע בעבר. איסור הניאוף, שתחילה יום אותו הזכר השליט, נאסר עתה על-ידי הבנים עצמם. הוא התרחב והפך לאיסור על כלל המגע המיני עם כל הנקבות שבחבורה.

כך נוצרה, לדעת פרויד, הדת הראשונה: דת הטוטם. היא נבעה מהכרת הבנים בחטאם ומתוך נסיון לשלוט על רגשותיהם ויצריהם.

דת הטוטמית היא צורת-הדת הפרימיטי-בית ביותר. שני תווים עיקריים בדת זו, עניינה את הפטיכוראליזם, במיוחד כשום שהם אישרו את התיאוריה על החטא ה-קדמון.

בטוטמיזם היה קיים איסור חמור להגות את הטוטם — אבי המשפחה. מצד שני היה קיים חוק שאסר על בני טוטם אחד לקיים יחסי-מין כלשהם בינם לבין עצמם.

מאחר ובטוטמיזם ניתן היה לקיים יחסי-מין רק עם בני טוטם אחר, כלומר עם זרים, הפך הכוח המיני לשם נרדף לזר. ב-צורה זו כיפרו בני הדת הפרימיטיבית על רגשי-האשמה שלהם בגלל החטא הקדמון.

כל הדתות המאוחרות אינן, לדעת פרויד, אלא נסיון לפתור את אותה בעיה עצמה, אינן מהוות אלא תגובה להדי אותו חטא.

שמירה על הרבייה המיני

עים כי התקדמותה ופיתוחה של מערכת חוקי-החברה, האוסרת ניאוף, היא לא הצלחה לעקור את התשוקות וה-

• טוטם — חיה, צמח או כוח-טבע לו יוחסו תכונות של האב הראשון של המש-פחה, ושסמל פחד על בניה.

יובל 20 שנה
הנחה על
צמד. בקילון גרטי
ועל כל המלאי
20%
הינה
אלובי 57
תל-אביב

תעמולה אנטי-שמית

פלאקטיבטי רות זה הר פיע במערכת הבחירות לרייכסטאג הגרמני בשנת 1920, עוד לפני עלותה של המפלגה הנאצית. היא מראה גבר יהודי וטיפוס אידיאלי של אשה „ארית“, שהיהודי מסכן את תומתה. הכותרת בפלאקט אומרת, בפשטות: „גומניה“.

העומדים מעל התביעות החלות עליו. אולם הדתות החדשות העמידו את ה-אלוהים כסמל המוסריות הצרופה. שוב לא יכול היה האדם לייחס לאלוהים את תשו-קותיו המודחקות. הוא העבירן משום כך אל הור, השונה, האדם הנבדל ממנו. העברה זו הקלה עליו את רגשי-האשמה התת-הכרתיים בשל החטא הקדמון. אולם היא יצרה גם פחד מפני כוחו המיני של הור. הפחד הוא המוליך את השנאה. כך הו-פיעה השנאה הגזנית, כפורקן של תאות מיניות מודחקות ואסורות. האיש הלכן ב-דרום ארצות-הברית, העורך משפט לינץ' לכושי ומתעלל באבריו המיניים, מעניש בכך, למעשה, את עצמו, על תשוקותיו ויצריו המיניים שאינם באים על סיפוקם.

ההסבר המיני לגזענות אינו מונח רק בבסיסה של התיאוריה הפטיכוראליטית. גם התיאוריה הסוציולוגית שונות דבקות בו. קינגסלי דייביס, פרופסור לסוציולוגיה באוניברסיטת ברקלי, קליפורניה, מסביר זאת בספרו החברה האנושית. הוא טוען שהגזענות באה לידי ביטוי בקנאה, לא בשנאה. הקנאה היא, כפי שהגדיר אותה דקארט: „סוג של פחד המתייחס לתשוקה לשמור על רכוש“.

מסביר דייביס: התשוקה לשמור על ה-רכוש המיני, היא המוליכה את אותו סוג פחד המתבטא בתופעות הגזעניות.

מחקר מעניין ומאלף בתחום זה ערך ה-חוקר האמריקאי דויד מנדלכאום. נושאו של המחקר, שהתפרסם בכתבי-העת אמריקן א-תרופולוגיסט, היה: ריבוי בעלים בחברת קוטה*.

המיבנה חברתי של חברה זו מתיר ל-אחים לשגל האחד את אשת אחיו. הקינאה היא טאבו לגביהם. אולם, מאידך, מותרת הקינאה לגבי גברים שאינם אחים. תופעות דומות ניתן למצוא בחברות סגורות שונות. הן חוזרות ומאשרות את התנחה כי הפחד מפני הור, ומכאן גם השינאה כלפיו, מקורם בקינאה בלתי-רציונאלית, על רקע של דעות קדומות לגבי כוחו המיני.

* קוטה — שבט במאליה.

פוטו רפיד
תל-אביב, בן-יהודה 68
מציע:

- מצלמה אוטומטית 72 תמונות 180 ל"י
- מסרטה 8 מ"מ אוטומטית 180 ל"י
- מקנינים לסירטונים ושיקופיות פרוז'קטורים להשכרה, 7 ל"י ליממה
- ספרות סירטונים לשרותכם ועוד מבחר מצלמות, מסרטות, מסכים בתנאי תשלום נוחים

חליפות הריון
קצרה איכות

תאם

ת"א שדר' מסריק 19
62, 25, 19, 12
אילכול

Anselme

אנסלם
השפתו הצרפתי שנבש את העולם

ZIMEL

השפתון היחיד בארץ עם ברק הכסף
 יבואן: שילר, ת.ד. 2010, תל-אביב